

Haab om Balance i 1922—23; og disse tre Aar har givet et Underskud paa 373 Mill. Kr. Lad os derfor ikke denne Gang tage Hatten af, før vi har set Regnskabet. Jeg tillader mig at tvivle paa, at der bliver Balance. Det vil jo erindres, at vi bl. a. for at faa en pæn Finanslov har strøget 9 Mill. Kr., som skal opføres paa Tillægsbevillingsloven; og som kommer paa Statsregnskabet. Det er tvivlsomt, om 1923—24 giver Balance med den Politik, der føres herhjemme, hvor Virksomhederne jo lever under fortvivlede Forhold. Jeg vil yderligere sige, at naar Ministeren mente, at af de 65 Mill. Kr., som er udgivet mindre i 1922—23 til Arbejdsløshedsunderstøttelse, er kun de 20 Millioner automatisk virkende, og at Resten udelukkende maa føres paa Bespareselskontoen, er jeg ganske uenig med den højtærede Minister deri. Naturligvis kan Ministeren for saa vidt sige, at kun Nedgangen i Dyrtidstillæget er automatisk virkende, men lad os se paa Forholdet med Hensyn til private. Hvis en privat Forretning er gaaet tilbage, saa at Indehaveren bliver nødt til at afskedige hundrede Mand, fordi han intet har til dem at bestille, vil man trække paa Skulderen, hvis han siger: Kan I se, hvor jeg forstaar at spare, jeg har afskediget hundrede Mand. Det samme gælder, naar man i Statsvirksomhederne, fordi man har haft mindre at bestille det sidste Aar end de foregaaende, har maattet afskedige Personalet og derefter siger: Se, hvor vi er udmærkede til at spare. Jeg tror ikke, alle vil give Ministeren Ret i, at det omtalte Beløb skal føres paa Bespareselskontoen, men det er for vidtløftigt at komme nærmere ind paa. Af de 66 Millioner repræsenterer de 6,4 Millioner en yderligere Nedgang i Konjunkturtillæget, som de Konservative og Venstre har gennemført, og det Beløb er, indrømmer jeg, indenfor de 65 Mill. Kr. Denne Nedgang har disse to Partier alene Æren for, og de har understreget det yderligere ved at stryge Tjenestemændenes Forhandlingsret, idet de ogsaa har taget Bestemmelse om, hvorledes Ordningen for 1924—25 skal være, uden at have forhandlet med Tjenestemændene om Sagen.

Det var meget interessant at høre det ærede Medlem Hr. Martin Hansens lange Talopstillinger og hans Betragtninger i den Anledning, men der er en Ting, som han ikke rørte ved og ikke kunde røre ved, nemlig denne, at i de tre forløbne Aar, i hvilke Ministeren skulde skaffe Orden i Statens Finanser, i hvilke han hvert Aar, tre Aar i Træk, har udtalt, at nu var der

næsten Sikkerhed for Balance, har der været et Underskud paa 373 Mill. Kr., 28 Mill. Kr. mere i Underskud end i de 7 Aar under det radikale Styre. Det ærede Medlem kan opstille saa mange Tal, han vil, det ene Tal tegner Billedet: 28 Mill. Kr. større Underskud i de tre Aar end i de foregaaende syv Aar, hvor man bebrejdede det foregaaende Ministerium dets daarlige finansielle Styre. I de tre Aar er det lykkedes at komme tilbage til det Forhold, at 44 pCt. af Skatterne er direkte Skatter, medens 56 pCt. er indirekte Skatter, saaledes som Venstres Ordfører (N. Johan Laursen) nævnte det i Dag. Da den nuværende Regering tiltraadte Styret, var af Skatterne de 65 pCt. direkte og de 35 pCt. indirekte, og Venstre har jo tidligere sagt, at Venstres Politik gik ud paa: i saa høj Grad som muligt direkte og i saa ringe Grad som muligt indirekte Skatter. Det er Tal, som det ærede Medlem ikke kan komme udenom, han kan saa tale, saa meget han vil, om, hvad der er sket tidligere, det er, hvad der er sket i de tre Aar.

Baade det ærede Medlem Hr. Martin Hansen og det ærede Medlem Hr. Korsgaard vilde saa gerne have at vide, hvorledes Socialdemokraterne og de Radikale vilde have stillet sig, hvis de skulde have skaffet Balance; vi var jo enige med Regeringen om, at Balance skal tilvejebringes paa Statsregnskabet, og saa var det rart at faa at vide, hvorledes det skulde tilvejebringes. Begge de ærede Medlemmer gaar ud fra fuldkommen fejle Forudsætninger. Naar man har maattet bruge saa mange Penge, som Tilfældet har været i disse tre Aar, til Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar man har maattet se paa, at den ene Virksomhed efter den anden har været nødt til at lukke, fordi det har været umuligt paa Grund af Valutaforholdene at konkurrere med Lande, hvor Forholdene er blevet ganske ændret, skal det jo frembringe en Situation saa fortvivlet, som Tilfældet har været, hvor Finansministeren ligefrem maa være Skattesøger og spejde fra Morgen til Aften efter nye Skattekluder, netop fordi man skal ind paa en Understøttelsespolitik og lever under Forhold, hvor Skatten daler med en rivende Fart. Hvis vi skal sige, hvad vi vilde gøre, vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at vi for at begynde ved Begyndelsen vilde have afsluttet en Handelsoverenskomst med Rusland. (Afbrydelser). Ærede Medlemmer finder det morsomt, jeg vil gøre opmærksom paa, at der er adskillige Lande, som har afsluttet en saadan Overenskomst med godt Resultat. Ved Siden af